Enderrock | Helena Martín | Actualitzat el 16/01/2020 a les 12:00

La transgressió de Magalí Sare i Sebastià Gris, cançó per cançó

Repassem els set temes que configuren el nou treball del duet

Magalí Sare i Sebastià Gris | Juan Miguel Morales

En un estudi hi poden passar moltes coses, i més si estàs disposat a deixar que l'atzar et sorprengui. En el joc d'experimentació del nou disc de **Magalí Sare i Sebastià Gris**, el duet aprofita una tempesta, uns plors i fins i tot un harmònium. Cançó per cançó, repassem amb ells *A Boy & a Girl* (Microscopi, 2020), l'àlbum que tot just fa uns dies que ha vist la llum.

1. "Ho?tel"
Magalí Sare: Aquesta li vaig sentir a un col·lega meu, el Francesc Ortega. Poulenc té molts colors del jazz, és molt eteri, però és el pas previ del jazz. Aquest tema no l?havíem ni assajat, el vam muntar a l'estudi. Li vaig fer un paperot mal fet al Sebastià amb els acords i ell ho va simplificar al màxim, el pianista pensaria "Què està fent aquest noi?". Però hi ha altres elements en el tema que fan justícia.

2. "Vou veri vou"
Cançó tradicional mallorquina
Sebastià Gris: Aquesta té l'anècdota més xula del disc. Havíem fet un parell de proves que no ens havien convençut gaire per aquesta actitud transgressora que havia proposat el David Soler i que xocava amb sa meva idea de la cançó tradicional mallorquina. Què dirà sa meva padrina? Però

amb més motiu em vaig dir: "Deixa't sorprendre com a intèrpret". La vam tornar a gravar d'una manera totalment diferent i de cop es va posar a tronar. El tècnic va sortir a gravar sa tempesta fora de l'estudi, que és una casa per on se sent tot, mentre nosaltres gravàvem. Sa pluja se colava per tot, i per què anar en contra d'ella? Durant es tema hi ha una tempestat que és sa mateixa que la que escoltàvem a temps real. A més, va amb la corba de la cançó: així com la cançó s'enfada, la tempesta creix, i quan s'acaba la cançó, sona un tro. Va ser molt bonic.

3. "Daß sie hier gewesen"
Magalí Sare: Basta indagar en la vida de **Schubert** i la seva música, és molt fosca. En aquesta època s'ajuntaven els poetes i els compositors, i ara, en canvi, es fa però molt poc. Aquesta unió em va captivar, i a més, els acords del principi de la cançó són una tensió total.

4. "Recança"
Magalí Sare: També amb la lògica de compositors i poetes que s'ajunten, volia fer alguna cosa d'aquí. Aquest poema de Josep Carner és molt fresc, molt bonic, i és un dels temes que el Sebastià més ha capgirat.
Sebastià Gris: Hi havia molta informació, i mira que el piano està en segon pla! Fer sa reducció a guitarra d'aquest tema va ser complicat, ens hi vam barallar bastant però gaudint molt.

5. "A boy & a girl"
Magalí Sare: És la que dona títol al disc i és un caprici. Jo l'he cantada molt en coral i el compositor, **Eric Whitacre**, està molt de moda. M'agrada molt barrejar mons. Tinc ganes que **Whitacre** l'escolti. Aquest és el tema en què el David s'hi ha estat més estona: hi ha moltes veus afegides, autotune... tot i que autotune no per afinar, sino com a efecte robòtic. A la rectoria on vam gravar hi havia una capella amb un harmònium, i el Sebastià el toca en aquesta cançó. Crea una cosa molt crua.

6. "Sa mort de na Margalida"
Magalí Sare: Aquest tema parla de Margalida Cervera i Sebastià Company, que a més, són els nostres noms. La vam haver de retallar i el David ens la va capgirar de dalt a baix, va xocar amb com pensàvem que havia de sonar. Una anècdota d'aquest tema és que vaig tenir la idea d'anar a la capella a gravar uns 'laments', cantant com si plorés, per posar-los de fons en un moment de la cançó. El tècnic, en Joel Condal, em va anar demanant que els plors fossin més de veritat. Vaig fer una presa en la qual em vaig posar a plorar de veritat. Em trobava sola en una església fosca i vaig deixar-hi tota la tensió i el cansament que portava. Crec que és un dels grans moments del disc.

7. "Morgen"
Magalí Sare: És una cançó famosíssima, tothom que passa per l'ESMUC la toca. Com que és tan famosa, amb més raó, canviem-la. M'agradaria saber si algú en el món ha fet això. Aquí tenim gent que interpreta la música clàssica, com les **Tarta Relena**, la **Marina Herlop**... Aquest ha esdevingut un món molt meditatiu i, al contrari que "Recança", el Sebastià es va posar la partitura al davant i ho va treure al moment.